PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. lapkričio 8 d. *

Byloje T-194/04

The Bavarian Lager Co. Ltd, įsteigta Kliderou (Jungtinė Karalystė), atstovaujama J. Pearson ir C. Bright, vėliau J. Webber ir M. Readings, *solicitors*,

ieškovė,

palaikoma

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno, atstovaujamo H. Hijmans,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą C. Docksey ir P. Aalto,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2004 m. kovo 18 d. Komisijos sprendimą, kuriuo buvo atmestas ieškovės prašymas leisti susipažinti su visu susirinkimo, vykusio per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, protokolu, ir dėl prašymo pripažinti, kad Komisija nepagrįstai nutraukė pagal EB sutarties 169 straipsnį (po pakeitimo – EB 226 straipsnis) prieš Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę pradėtą procedūrą,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. rugsėjo 13 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 Pagal ES 6 straipsnį:

„1. Sąjunga yra grindžiama laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms bei teisinės valstybės principais, t. y. principais, kurie valstybėms narėms yra bendri.

2. Sąjunga gerbia pagrindines teises, kurias užtikrina 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašyta Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija ir kurios kyla iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų kaip bendri Bendrijos teisės principai.

<…>“

2 Pagal EB 255 straipsnį:

„1. Visi Sąjungos piliečiai ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, gyvenantys ar turintys registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamiesi pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis nustatytinų principų bei sąlygų, susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais.

2. Bendruosius principus ir visuomenės arba asmens interesais grindžiamus apribojimus, reglamentuojančius šią teisę susipažinti su dokumentais, per dvejus metus nuo Amsterdamo sutarties įsigaliojimo 251 straipsnyje nurodyta tvarka nustato Taryba.

<…>“

3 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43) nustato EB 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su šių institucijų dokumentais principus, sąlygas ir ribas. Šis reglamentas taikomas nuo 2001 m. gruodžio 3 dienos.

4 2001 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimas 2001/937/EB, EAPB, Euratomas, iš dalies keičiantis Komisijos darbo tvarkos taisykles (OL L 345, p. 94), panaikino 1994 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimą 94/90/EAPB, EB, Euratomas, dėl galimybės visuomenei susipažinti su Komisijos dokumentais (OL L 46, p. 58), užtikrinusį Galimybės visuomenei susipažinti su Tarybos ir Komisijos dokumentais elgesio kodekso (OL L 340, 1993, p. 41, toliau – Elgesio kodeksas) įgyvendinimą, kiek tai susiję su Komisija.

5 Reglamento Nr. 1049/2001 4 ir 11 konstatuojamosios dalys nurodo:

„(4) Šio reglamento tikslas yra padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kuo veiksmingesnę bei numatyti tokios galimybės principus ir ribas pagal EB <…> 255 straipsnio 2 dalį.

<…>

(11) Iš esmės visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei. Tačiau išimties tvarka turėtų būti apsaugomi tam tikri visuomenės ir asmeniniai interesai. Institucijoms turėtų būti suteikta teisė saugoti savo vidaus konsultacijas ir svarstymus, kai yra būtina išlaikyti jų sugebėjimą vykdyti užduotis. Svarstydamos dėl išimčių, institucijos turėtų atsižvelgti į visose Sąjungos veiklos srityse Bendrijos teisės numatytus asmens duomenų apsaugos principus.“ (Pataisytas vertimas)

6 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnį dėl teisės susipažinti su dokumentais išimčių:

„1. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

<…>

b) individo privatus gyvenimo ir integralumo, ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus.

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

<…>

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<…>

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiktai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos <…>“

7 Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 1 dalis numato, kad „pareiškėjas nebūtinai turi nurodyti paraiškos pateikimo priežastį“.

8 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31) įpareigoja valstybes nares tvarkomų fizinių asmenų asmens duomenų atžvilgiu užtikrinti jų pagrindines teises ir laisves, svarbiausia – jų teisę į privatų gyvenimą, ir užtikrinti laisvą asmens duomenų judėjimą Bendrijoje.

9 EB 286 straipsnis nustato, kad Bendrijos institucijoms ir įstaigoms būtų taikomi Bendrijos teisės aktai dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir tokių duomenų laisvo judėjimo.

10 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl fizinių asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1) buvo priimtas remiantis EB 286 straipsniu.

11 Pagal Reglamento Nr. 45/2001 15 konstatuojamąją dalį:

„<…> Teisės susipažinti su dokumentais, įskaitant dokumentus, kuriuose yra asmens duomenų, sąlygas reguliuoja pagal EB <…> 255 straipsnį, kurio taikymo sritis apima (ES) sutarties V ir VI antraštines dalis, priimtos taisyklės.“ (Pataisytas vertimas)

12 Reglamentas Nr. 45/2001 nustato:

„<…>

1 straipsnis

Reglamento tikslas

1. Vadovaujantis šiuo reglamentu, pagal Europos Bendrijų steigimo sutartis arba jomis vadovaujantis įsteigtos institucijos ir įstaigos (toliau – Bendrijos institucijos ar įstaigos) gina fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, o svarbiausia – su asmens duomenų tvarkymu susijusią jų teisę į privatų gyvenimą, ir nei riboja, nei draudžia laisvai judėti asmens duomenims arba juos gauti duomenų gavėjams, kuriems taikomas Direktyvą 95/46/EB įgyvendinantis valstybių narių nacionalinis įstatymas.

2. Šiuo reglamentu įsteigta nepriklausoma priežiūros institucija (toliau – Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas) prižiūri, kaip visiems Bendrijos institucijos ar įstaigos tvarkymo veiksmams taikomos šio reglamento nuostatos.

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šiame reglamente:

a) „asmens duomenys“ – bet kuri informacija, susijusi su fiziniu asmeniu <…>, kurio tapatybė yra žinoma arba gali būti tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyta pasinaudojant tokiais duomenimis kaip asmens kodas, vienu ar keliais asmeniui būdingais fizinio, fiziologinio, protinio, ekonominio, kultūrinio ar socialinio pobūdžio požymiais;

b) „asmens duomenų tvarkymas“ <…> – bet kuris su asmens duomenimis atliekamas vienkartinis ar daugkartinis veiksmas, kaip antai rinkimas, užrašymas, rūšiavimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, atgaminimas, paieška, naudojimas, atskleidimas perduodant, platinant ar kitu būdu padarant juos prieinamus, lyginimas ar sujungimas, tvarkymo sustabdymas, trynimas ar naikinimas, nepaisant to, ar tokie veiksmai atliekami automatiniu būdu, ar ne;

c) „susisteminta asmens duomenų rinkmena“ <…> – bet kuris pagal tam tikrus specifinius kriterijus prieinamų asmens duomenų rinkinys, nepaisant to, ar asmens duomenys yra centralizuoti, decentralizuoti, ar išskirstyti funkciniu arba geografiniu pagrindu;

<…>

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Visos Bendrijos institucijos ir įstaigos šį reglamentą taiko visiems tvarkomiems asmens duomenims, jeigu asmens duomenys yra tvarkomi atsižvelgiant į Bendrijos teisėje numatytas visas veiklos rūšis ar jų dalį.

2. Šis reglamentas taikomas visiškai arba iš dalies automatiniu būdu tvarkomiems asmens duomenims ir neautomatiniu būdu tvarkomiems asmens duomenims, kurie sudaro arba yra skirti sudaryti susistemintos rinkmenos dalį.

<…>

4 straipsnis

Duomenų kokybė

1. Asmens duomenys turi būti:

a) tvarkomi teisingai ir teisėtai;

b) renkami atsižvelgiant į apibrėžtus, aiškius ir teisėtus tikslus, ir po to negali būti tvarkomi su šiais tikslais nesuderintu būdu <…>;

<…>

5 straipsnis

Teisingas tvarkymas

Asmens duomenys gali būti tvarkomi tik tuo atveju, jeigu:

a) juos reikia tvarkyti, kad visuomenės labui būtų vykdoma užduotis vadovaujantis Europos Bendrijų steigimo sutartimis arba kitais jomis remiantis priimtais teisės aktais, arba teisėtai įgyvendinant Bendrijos institucijos ar įstaigos arba trečiosios šalies, kuriai atskleidžiami duomenys, įgaliojimus; arba

b) tvarkyti reikia vykdant teisinį įsipareigojimą, kuris nustatomas duomenų valdytojui; arba

<…>

d) duomenų subjektas nedviprasmiškai duoda sutikimą <…>

8 straipsnis

Asmens duomenų perdavimas duomenų gavėjams, kuriems taikoma Direktyva 95/46/EB, išskyrus Bendrijos institucijas ir įstaigas

Nepažeidžiant 4, 5, 6 ir 10 straipsnių, asmens duomenys perduodami tik tiems duomenų gavėjams, kuriems yra taikomas Direktyvą 95/46/EB įgyvendinantis nacionalinis įstatymas:

a) jeigu duomenų gavėjas nustato, kad duomenys yra būtini vykdant užduotį visuomenės labui arba įgyvendinti valstybinės valdžios institucijos įgaliojimus; arba

b) jeigu duomenų gavėjas įrodo duomenų perdavimo jam būtinybę ir nėra priežasties manyti, kad gali būti pažeisti teisėti duomenų subjekto interesai.

<…>

18 straipsnis

Duomenų subjekto teisė nesutikti

Duomenų subjektas turi teisę:

a) bet kada dėl įtikinamų teisėtų priežasčių, susijusių su konkrečia jo padėtimi, nesutikti dėl savo asmens duomenų tvarkymo, išskyrus šio reglamento 5 straipsnio b–d punktuose numatytus atvejus. Jeigu toks nesutikimas yra pagrįstas, tokie asmens duomenys nebegali būti toliau tvarkomi;

<…>“ (Pataisytas vertimas)

13 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK) 8 straipsnis numato:

„1. Kiekvienas turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir susirašinėjimo slaptumas.

2. Valstybės institucijos neturi teisės apriboti naudojimosi šiomis teisėmis, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus ir kai tai būtina demokratinėje visuomenėje valstybės saugumo, visuomenės apsaugos ar šalies ekonominės gerovės interesams siekiant užkirsti kelią viešosios tvarkos pažeidimams ar nusikaltimams, taip pat būtina žmonių sveikatai ar moralei arba kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti.“

14 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbta Europos Sąjungos pagrindinių laisvių chartija (OL C 364, p. 1, toliau – Chartija) numato:

„*7 straipsnis*

Teisė į privatų ir šeimos gyvenimą

Kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir komunikacijos slaptumas.

8 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

1. Kiekvienas turi teisę į savo asmens duomenų apsaugą.

2. Tokie duomenys turi būti tinkamai tvarkomi ir naudojami tik konkretiems tikslams ir tik atitinkamam asmeniui sutikus ar kitais įstatymo nustatytais teisėtais pagrindais. Kiekvienas turi teisę susipažinti su surinktais jo asmens duomenimis bei į tai, kad jie būtų tikslinami.

3. Nepriklausoma institucija kontroliuoja, kaip laikomasi šių taisyklių.

<…>

42 straipsnis

Teisė susipažinti su dokumentais

Kiekvienas Sąjungos pilietis ir kiekvienas fizinis asmuo, kuris gyvena bet kurioje valstybėje narėje, ar juridinis asmuo, kurio registruota buveinė yra valstybėje narėje, turi teisę susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais.

<…>“

Ginčo aplinkybės

15 Ieškovė buvo įsteigta 1992 m. gegužės 28 d. siekiant importuoti vokišką alų, skirtą Jungtinės Karalystės gėrimų pardavimo vartoti vietoje įstaigoms, kurių dauguma yra įsikūrusios Anglijos šiaurėje.

16 Vis dėlto ieškovė negalėjo parduoti savo produkto, nes daugelis Jungtinės Karalystės verslininkų, eksploatuojančių gėrimų pardavimo vartoti vietoje įstaigas, buvo susaistyti išimtinėmis pirkimo sutartimis, kurios juos įpareigojo pirkti alų tik iš tam tikrų alaus daryklų.

17 Pagal Jungtinės Karalystės įsakymą dėl alaus tiekimo (Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 SI 1989/2390) Britanijos alaus daryklos, turinčios sutartis su daugiau nei 2 000 barų, pagal minėto įsakymo 7 straipsnio 2 dalies a punktą privalo suteikti šių įstaigų vadovams galimybę pirkti alų iš kitų alaus daryklų, jei šis alus yra laikomas statinėse, o alkoholio kiekis jame viršija 1,2 %. Ši nuostata bendrai yra vadinama „Guest Beer Provision“ (toliau – GBP).

18 Tačiau daugelis ne Jungtinėje Karalystėje pagamintų alaus rūšių negali būti pripažintos „statinėse laikomu alumi“ GBP prasme, todėl joms netaikoma pastaroji nuostata.

19 Manydama, kad GBP yra lygiaverčio poveikio priemonė kiekybiniam importo apribojimui ir todėl nesuderinama su EB sutarties 30 straipsniu (po pakeitimo – EB 28 straipsnis), ieškovė 1993 m. balandžio 3 d. laišku pateikė skundą Komisijai, kuris buvo įregistruotas numeriu P/93/4490/UK.

20 Atlikusi tyrimą 1995 m. balandžio 12 d. Komisija nusprendė pagal EB sutarties 169 straipsnį (po pakeitimo – EB 226 straipsnis) pradėti procedūrą prieš Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę. 1995 m. rugsėjo 28 d. ji pranešė ieškovei apie tai, kad vyksta tyrimas ir kad ji 1995 m. rugsėjo 15 d. išsiuntė Jungtinei Karalystei oficialų pranešimą. 1996 m. birželio 15 d. Komisija nusprendė Jungtinei

Karalystei pateikti pagrįstą nuomonę, o 1996 m. rugpjūčio 5 d. paskelbė pranešimą spaudai, kuriuo informavo apie šį sprendimą.

21 1996 m. spalio 11 d. įvyko susitikimas (toliau – 1996 m. spalio 11 d. susitikimas arba – susitikimas), kuriame dalyvavo Komisijos generalinio direktorato (toliau – GD) „Vidaus rinka ir finansinės paslaugos“, Jungtinės Karalystės Prekybos ir pramonės ministerijos atstovai ir Vidaus rinkos alaus daryklų konfederacijos (toliau – VRADK) atstovai. 1996 m. rugpjūčio 27 d. laišku iškovė prašė leisti dalyvauti susitikime, tačiau Komisija atsisakė patenkinti šį prašymą.

22 1997 m. kovo 15 d. Jungtinės Karalystės Prekybos ir pramonės ministerija pranešė apie GBP pakeitimo projektą, pagal kurį buteliuose laikomas alus gali būti perparduodamas kaip skirtingos kilmės alus, lygiai kaip ir statinėse laikomas alus. Po to, kai du kartus, t. y. 1997 m. kovo 19 d. ir 1997 m. birželio 26 d., Komisija atidėjo savo sprendimą pateikti Jungtinei Karalystei motyvuotą nuomonę, GD „Vidaus rinka ir finansinės paslaugos“ B direktorato „Laisvas prekių judėjimas ir viešieji pirkimai“ 2 skyriaus „EB sutarties 30–36 straipsnių taikymas (pranešimai, skundai, pažeidimai ir kt.) ir prekybos tarp valstybių narių apribojimų panaikinimas“ vadovas pranešė ieškovei, kad dėl GBP peržiūrėjimo projekto EB sutarties 169 straipsnyje numatyta procedūra buvo sustabdyta ir kad Jungtinei Karalystei nebuvo išsiųsta pagrįsta nuomonė. Jis nurodė, kad ši procedūra bus nutraukta iš karto, kai įsigalios GBP pakeitimai. Nauja GBP redakcija įsigaliojo 1997 m. rugpjūčio 22 dieną. Pagrįsta nuomonė nebuvo išsiųsta Jungtinei Karalystei, o Komisija galiausiai 1997 m. gruodžio 10 d. nusprendė nutraukti procedūrą dėl pažeidimo.

23 Ieškovė, remdamasi Elgesio kodeksu, 1997 m. kovo 21 d. faksu GD „Vidaus rinka ir finansinės paslaugos“ generalinio direktoriaus paprašė pateikti jai pagrįstos nuomonės kopiją. Ši paraiška ir vėlesnis jos pakartojimas buvo atmesti.

24 1997 m. rugsėjo 18 d. laišku Komisijos generalinis sekretorius patvirtino GD „Vidaus rinka ir finansinės paslaugos“ generaliniam direktoriui pateiktos paraiškos atmetimą (toliau – 1997 m. rugsėjo 18 d. Sprendimas).

25 Ieškovė Pirmosios instancijos teismui pateikė ieškinį dėl 1997 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo panaikinimo, kuris Teismo kanceliarijoje buvo užregistruotas numeriu T-309/97. 1999 m. spalio 14 d. Sprendimu *Bavarian Lager prieš Komisiją* (T-309/97, Rink. p. II-3217), Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinį nuspręsdamas, kad nagrinėjamo tikslo, t. y. leisti valstybei narei savanoriškai suderinti aktus pagal Sutarties reikalavimus arba prireikus suteikti jai galimybę pateisinti savo poziciją, siekimas saugant viešąjį interesą pateisino paraiškos susipažinti su parengiamuoju dokumentu, susijusiu su EB sutarties 169 straipsnyje numatytos procedūros etapu, atmetimą.

26 1998 m. gegužės 4 d. ieškovė, remdamasi Elgesio kodeksu, pateikė Komisijai paraišką leisti susipažinti su visais byloje P/93/4490/UK vienuolikos nurodytų bendrovių ir organizacijų bei trijų konkrečių asmenų ar įmonių kategorijų pateiktais dokumentais. Komisija atmetė pirminę paraišką, nes Elgesio kodeksas yra taikomas tik Komisijos parengtiems dokumentams. Kartotinė paraiška buvo atmesta, nes Komisija nerengė nagrinėjamų dokumentų, o visos paraiškos turėjo būti pateiktos dokumento autoriui.

27 1998 m. liepos 8 d. ieškovė Europos ombudsmenui pateikė skundą, įregistruotą numeriu 713/98/IJH, 1999 m vasario 2 d. laiške patikslindama, kad ji siekė sužinoti VRADK atstovų, kurie dalyvavo 1996 m. spalio 11 d. susitikime, pavardes ir bendrovių bei asmenų, priklausančių keturiolikai ieškovės pirminėje paraiškoje leisti susipažinti su byloje P/93/4490/UK Komisijai pateiktais dokumentais nurodytų kategorijų, atstovų pavardes.

28 Po Ombudsmeno ir Komisijos susirašinėjimo pastaroji 1999 m. spalio ir lapkričio mėn. nurodė, kad iš 45 laiškų, kuriuos ji išsiuntė duomenų subjektams prašydama leisti atskleisti ieškovei jų tapatybę, gavo 20 atsakymų – 14 teigiamų ir 6 neigiamus. Komisija atskleidė pavardes ir adresus asmenų, kurie sutiko, kad tokia informacija būtų atskleista. Ieškovė Ombudsmeno institucijai nurodė, kad Komisijos jai pateiktos informacijos nepakako.

29 2000 m. gegužės 17 d. Komisijai skirtų rekomendacijų projekte nagrinėjant skundą 713/98/IJH, Ombudsmeno institucija pasiūlė Komisijai, kad ši atskleistų ieškovei VRADK atstovų, kurie dalyvavo 1996 m. spalio 11 d. susitikime, pavardes ir bendrovių bei asmenų, priklausančių keturiolikai ieškovės pirminėje paraiškoje leisti susipažinti su Komisijai byloje P/93/4490/UK pateiktais dokumentais nurodytų kategorijų, atstovų pavardes.

30 Savo 2000 m. liepos 3 d. Ombudsmeno institucijai skirtoje motyvuotoje nuomonėje Komisija dar kartą pakartojo, kad tam yra būtinas duomenų subjekto sutikimas, tačiau nurodė, kad ji galės atskleisti pavardes asmenų, kurie neatsakė į paraišką leisti atskleisti su jų tapatybe susijusią informaciją, nes nesant atsakymo nereikėjo saugoti duomenų subjekto interesų bei pagrindinių teisių ir laisvių. Todėl ji atskleidė kitų 25 asmenų pavardes.

31 2000 m. lapkričio 23 d. Ombudsmeno institucija Parlamentui pateikė savo specialią ataskaitą apie išnagrinėjus skundą 713/98/IJH Komisijai pateiktą rekomendaciją (toliau – speciali ataskaita), kurioje jis padarė išvadą, kad neegzistuoja pagrindinė teisė, draudžianti atskleisti informaciją, pateiktą administracinės valdžios institucijai kaip paslaptį, ir kad Direktyva 95/46 nereikalauja, jog Komisija neatskleistų asmenų, kurie vykdydami savo funkcijas pateikė jai pastabas ar informaciją, pavardžių.

32 2002 m. rugsėjo 30 d. Ombudsmeno institucija Komisijos pirmininkui R. Prodi išsiuntė laišką, kuriame buvo nurodyta:

„Ombudsmeno institucija būgštauja, kad duomenų apsaugos taisyklės nebūtų klaidingai aiškinamos, t. y., kad jos lemia bendros teisės anonimiškai dalyvauti viešojoje veikloje egzistavimą. Toks klaidingas aiškinimas gali pažeisti skaidrumo principą ir visuomenės galimybę susipažinti su dokumentais tiek Bendrijos lygiu, ties valstybėse narėse, kur skaidrumo principas ir visuomenės galimybė susipažinti su dokumentais yra užtikrinti nacionalinėmis konstitucinėmis normomis."

33 Pagal 2001 m. gruodžio 12 d. Ombudsmeno institucijos pranešimą spaudai Nr. 23/2001 Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl specialios ataskaitos, prašydamas Komisijos pateikti ieškovės prašomą informaciją.

34 2003 m. gruodžio 5 d. elektroniniu laišku ieškovė, remdamasi Reglamentu Nr. 1049/2001, paprašė Komisijos leisti susipažinti su šio sprendimo 27 punkte nurodyta informacija.

35 Komisija į šią paraišką atsakė 2004 m. sausio 27 d. laišku, kuriame nurodė, kad tam tikri su susitikimu susiję dokumentai gali būti paviešinti, tačiau atkreipė ieškovės dėmesį į tai, kad penkios pavardės 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokole yra uždengtos, nes du asmenys aiškiai prieštaravo jų tapatybės atskleidimui, o su kitais trimis asmenimis Komisijai nepavyko susisiekti.

36 2004 m. vasario 9 d. elektroniniu laišku ieškovė pateikė kartotinę paraišką Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalies prasme, siekdama, kad jai būtų pateiktas visas 1996 m. spalio 11 d. protokolas, kuriame būtų nurodytos visų dalyvių pavardės.

37 2004 m. kovo 18 d. laišku (toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija atmetė kartotinę ieškovės paraišką. Ji patvirtino, kad paraiškai atskleisti kitų dalyvių pavardes yra taikomas Reglamentas Nr. 45/2001. Kadangi ieškovė neįrodė tokio atskleidimo akivaizdaus ir teisėto tikslo bei jo būtinybės, minėto reglamento 8 straipsnyje numatyti reikalavimai nebuvo įvykdyti, todėl reikėjo taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą išimtį. Komisija pridūrė, kad net jei asmens duomenų apsaugos taisyklės nebūtų taikomos, vis dėlto pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką ji gali atsisakyti atskleisti kitas pavardes, kad nepakenktų savo galimybei atlikti tyrimus.

Procesas ir šalių reikalavimai

38 2004 m. gegužės 27 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

39 2004 m. gruodžio 6 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo trečiosios kolegijos pirmininkas leido Suomijos Respublikai įstoti į bylą palaikant ieškovės reikalavimus. Suomijos Respublikai atsisakius įstoti į bylą Pirmosios instancijos teismo trečiosios kolegijos pirmininkas 2005 m. balandžio 27 d. Nutartimi panaikino šį įstojimą į bylą.

40 Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2006 m. vasario 28 d. pateiktu aktu Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas (toliau – EDAPP) paprašė įstoti į šią bylą palaikant ieškovės reikalavimus. Pirmosios instancijos teismo trečiosios kolegijos pirmininkas 2006 m. birželio 6 d. Nutartimi patenkino šį prašymą.

41 Vykdant proceso organizavimo priemones ieškovės ir Komisijos buvo paprašyta pateikti tam tikrus dokumentus. Į šį prašymą jos atsakė per nustatytą terminą.

42 2006 m. gegužės 16 d. Nutartimi pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 65 straipsnio b punktą, 66 straipsnio 1 dalį ir 67 straipsnio 3 dalies trečiąją pastraipą šis teismas paprašė Komisiją pateikti išsamų 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokolą, kuriame būtų nurodytos visų dalyvių pavardės, užtikrinus, kad šis dokumentas šiame procese nebus perduotas ieškovei. Šis prašymas buvo patenkintas.

43 Šalių pastabos ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo žodžiu pateiktus klausimus buvo išklausyti 2006 m. rugsėjo 13 d. posėdyje.

44 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pripažinti, kad Komisijos pasitenkinimas Britanijos vyriausybės padarytu GBP pakeitimu yra nesuderinamas su EB sutarties 30 straipsniu (dabar – 28 straipsnis),

— pripažinti, kad Komisija negalėjo priimti minėto pakeitimo, todėl ji pažeidė EB sutarties 30 straipsnį,

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— nurodyti Komisijai atskleisti visų susitikime dalyvavusių asmenų pavardes,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

45 Per posėdį EDAPP, palaikydamas ieškovės paraišką leisti susipažinti su dokumentais, Pirmosios instancijos teismo prašė panaikinti ginčijamą sprendimą.

46 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti prašymus, susijusius su procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kaip nepriimtinus,

— atmesti prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą,

— atmesti kaip nepriimtiną prašymą, kuriuo siekiama, kad jai būtų nurodyta atskleisti susitikime dalyvavusių asmenų pavardes,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl prašymo, kuriuo siekiama, kad Pirmosios instancijos teismas nurodytų Komisijai atskleisti visų susitikime dalyvavusių asmenų pavardes, priimtinumo

47 Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad Pirmosios instancijos teismas, vykdydamas teisėtumo kontrolę, negali įpareigoti institucijų arba vietoj jų priimti sprendimo. Šis teisėtumo kontrolės ribojimas taikomas visose ginčų, kuriuos gali nagrinėti Pirmosios instancijos teismas, srityse, įskaitant ir galimybės susipažinti su dokumentais sritį (2001 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mattila prieš Tarybą ir Komisiją*, T-204/99, Rink. p. II-2265, 26 punktas, patvirtintas 2004 m. sausio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Mattila prieš Tarybą ir Komisiją*, C-353/01 P, Rink. p. I-1073, 15 punktu).

48 Todėl ieškovė negali prašyti Pirmosios instancijos teismo nurodyti Komisijai jai atskleisti visų 1996 m. spalio 11 d. susitikime dalyvavusių asmenų pavardžių.

Dėl neteisėto procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal EB sutarties 169 straipsnį nutraukimo

Šalių argumentai

49 Ieškovė tvirtina, kad Komisija, nutraukusi procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, pažeidė EB sutarties 30 straipsnį arba (subsidiairiai) EB sutarties 6 straipsnį (po pakeitimo – EB 12 straipsnis), o šio pažeidimo pagrindinis įrodymas yra 1996 m. spalio 11 d. susitikimas.

50 Kadangi Komisija faktiškai atmetė ieškovės prašymą dalyvauti susitikime, kadangi ji nepagrįstai nutraukė procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kadangi iš dalies pakeista GBP toliau diskriminavo kitos nei Jungtinė Karalystė valstybės narės kilmės alų ir kadangi Komisija labai svyravo, ar atskleisti susitikimo dalyvių pavardes, ar ne, pastarasis susitikimas buvo panaudotas kaip Jungtinės Karalystės vyriausybės ir didelių Jungtinės Karalystės bendrovių alaus gamintojų priemonė įtikinti Komisiją patvirtinti pakeitimą, skirtą užkirsti kelią alaus importuotojams, kaip antai ieškovė, pardavinėti savo produktus didelėje Britanijos rinkos dalyje. Ieškovė mano, kad šie suderinti veiksmai siekiant neteisėto procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo nutraukimo lėmė tai, jog ji prarado galimybę ir todėl patyrė didelių finansinių nuostolių. Todėl buvo pažeistas EB sutarties 30 straipsnis.

51 Ieškovė tvirtina, kad iš dalies pakeista BGP taip pat pažeidžia EB sutarties 6 straipsnį, nes ja įtvirtinama kitose valstybėse narėse pagaminto alaus diskriminacija dėl nacionalinės priklausomybės.

52 Komisija iš esmės mano, jog ieškovės prašymai konstatuoti, kad Jungtinės Karalystės vyriausybės GBP pakeitimas prieštarauja EB sutarties 30 straipsniui, kad šio pakeitimo Komisija negalėjo patvirtinti ir kad dėl to ji pažeidė EB sutarties 30 straipsnį, yra akivaizdžiai nepriimtini.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

53 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo pripažinti, kad tai, jog Komisija patvirtino Britanijos vyriausybės GBP pakeitimą, prieštarauja EB sutarties 30 ir 6 straipsniams. Šis prašymas turi būti suprantamas taip, kad ieškovė iš tikrųjų nurodo, jog Komisija nepagrįstai nutraukė skundo dėl Jungtinės Karalystės tariamai pažeidžiančių Bendrijos teisę priemonių nagrinėjimą.

54 Šiuo klausimu reikia priminti, kad privatus asmuo negali prašyti panaikinti Komisijos atsisakymą pradėti procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo prieš valstybę narę (1992 m. birželio 12 d. Teisingumo Teismo nutarties *Asia Motor France prieš Komisiją*, C-29/92, Rink. p. I-3935, 21 punktas; 2004 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Institouto N. Avgerinopoulou ir kt. prieš Komisiją*, T-139/02, Rink. p. I-875, 76 punktas ir 2005 m. rugsėjo 19 d. Nutarties *Aseprofar ir Edifa prieš Komisiją*, T-247/04, Rink. p. II-3449, 40 punktas).

55 Iš tikrųjų iš EB sutarties 169 straipsnio matyti, kad Komisija neprivalo pradėti procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo ir turi šiuo klausimu diskreciją, kuri neleidžia privatiems asmenims reikalauti, kad ji priimtų tam tikrą sprendimą, ir pateikti ieškinio dėl panaikinimo atsisakius priimti tokį sprendimą (1998 m. vasario 16 d.

Pirmosios instancijos teismo nutarties *Smanor ir kt. prieš Komisiją*, T-182/97, Rink. p. II-271, 27 punktas ir minėtos nutarties *Institouto N. Avgerinopoulou ir kt. prieš Komisiją* 77 punktas).

56 Taigi šioje byloje ieškovė negali prašyti panaikinti Komisijos atsisakymo pradėti Jungtinės Karalystės atžvilgiu procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo dėl to, kad iš dalies pakeista GBP pažeidžia EB sutarties 6 ir 30 straipsnius. Tokiomis aplinkybėmis Komisijai negali būti priekaištaujama pažeidus šiuos straipsnius dėl nagrinėjamos procedūros nutraukimo.

57 Bet kuriuo atveju, jei ieškovė savo prašymu siekia panaikinti ne šį atsisakymą, o sprendimą, kuriuo ji nusprendė nutraukti 1997 m. gruodžio 10 d. skundo nagrinėjimą, reikia priminti, kad sprendimas, kuriuo Komisija nusprendžia nesiimti veiksmų pagal skundą, informuojantį ją apie valstybės elgesį, dėl kurio gali būti pradėta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, neturi privalomos galios ir todėl negalima dėl jo pareikšti ieškinio (minėtos nutarties *Aseprofar ir Edifa prieš Komisiją* 48 punktas). Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo datą, ieškinys būtų akivaizdžiai pateiktas pasibaigus senaties terminui.

58 Tokiomis aplinkybėmis ieškovės kaltinimai, susiję su skundo nagrinėjimo nutraukimu, yra nepriimtini.

59 Dėl ieškovės kaltinimo, pagal kurį neteisėtas procedūros dėl įsipareigojimų nevykdymo nutraukimas lėmė tai, kad ji prarado galimybę ir patyrė didelių finansinių nuostolių, pakanka konstatuoti, kad ieškovė savo ieškinyje nepateikė reikalavimo atlyginti nuostolius. Todėl šio klausimo spręsti nereikia.

Dėl galimybės susipažinti su dokumentais

Šalių argumentai

60 Ieškovė tvirtina, kad remiantis specialia Ombudsmeno ataskaita, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtis netaikoma šioje byloje, nes Direktyva 95/46 neįpareigoja Komisijos saugoti jai pastabas ir informaciją pateikusių asmenų tapatybės paslapties. Ieškovė šiuo klausimu daro nuorodą į šio sprendimo 32 punkte minėtą 2002 m. rugsėjo 30 d. Ombudsmeno institucijos laišką Komisijos pirmininkui, kuriame jis Komisijai priekaištauja klaidingai pritaikius Direktyvą 95/46.

61 Be to, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalis taip pat nėra taikoma. Kadangi susitikimas vyko 1996 m., informacijos atskleidimas iš tiesų turėtų tik nedidelę reikšmę Komisijos sprendimų priėmimo procesui, nes nuo minėto susirinkimo iki ieškinio pareiškimo jau praėjo septyneri metai. Vis dėlto, net jei ši nuostata būtų taikoma, Komisija negalėtų ja remtis grįsdama savo atsisakymą atskleisti prašomą informaciją, nes šioje byloje egzistuoja už tokį atskleidimą viršesnis viešasis interesas. Ombudsmenas ir Parlamentas iš tikrųjų labai susidomėjo šios bylos aplinkybe, kad įtakingi tretieji asmenys galėjo Komisijai pateikti savo pastabas visiškai slaptai, nes tai pažeidžia skaidrumo principą.

62 Savo dublike ieškovė tvirtina, kad atsiliepime į ieškinį nurodomas naujas faktas, t. y. kad asmenys, kurių pavardes prašė atskleisti ieškovė, buvo VRADK atstovai, kurie veikė pagal jų atstovaujamos įstaigos nurodymus. Ieškovė tvirtina, jog kadangi Komisija nurodė, kad šie asmenys buvo VRADK atstovai, šis patvirtinimas tapo viešas ir

Komisijos reputacijai konfidencialumo užtikrinimo srityje nebus pakenkta atskleidus šių asmenų pavardes.

63 Ieškovė primena, kad profesinės asociacijos, kaip antai VRADK, paprastai atstovauja konkrečioje rinkoje veikiantiems visiems ūkio subjektams arba didžiajai jų daliai, todėl turi tendenciją išsakyti nuomonę visų sektoriaus ūkio subjektų vardu. Komisijos reputacijai gali būti pakenkta, tik jei paaiškėtų, kad per 1996 m. spalio 11 d, susitikimą VRADK atstovai atstovavo tik apibrėžtai alaus gamintojų grupei, siekdami išlaikyti patekimo į Jungtinės Karalystės gėrimų pardavimo vartoti vietoje rinką barjerus. Ieškovė mano, kad šis konfidencialios informacijos atskleidimas visiškai nėra pavojingas, jei informacija buvo pateikta tokios profesinės asociacijos darbuotojo, išskyrus tą atvejį, kai ši asociacija tinkamai neišreiškia visų savo narių nuomonės.

64 Ieškovė nurodo, kad Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnis įpareigoja Komisiją atskleisti visų susitikimo dalyvių pavardes bei per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo pateiktas pastabas ir kad nė viena Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatyta išimtis šioje byloje nėra taikoma.

65 EDAPP, remdamasis teismo posėdyje savo nurodytais argumentais, tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą. Šiuo klausimu jis nurodo dokumentą „Galimybė susipažinti su dokumentais ir duomenų apsauga“ (Informacinis dokumentas, 2005 m. liepos mėn., Nr. 1, EDAPP – Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas), kuris yra jo internetinėje tinklavietėje.

66 EDAPP pabrėžia būtinybę nustatyti optimalią pusiausvyrą tarp asmens duomenų ir pagrindinės Europos piliečio teisės susipažinti su institucijų dokumentais. Tačiau Komisijos argumentuose nėra tinkamai atsižvelgiama į šią pusiausvyrą, kurią tiesiogiai reglamentuoja Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktas. Paraiška leisti susipažinti su dokumentais faktiškai yra grindžiama demokratiniais principais ir nebūtina nurodyti priežasčių, dėl ko yra prašoma dokumentų, todėl Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio nereikia taikyti šioje byloje. Be to, EDAPP mano, kad duomenų apsaugos taisyklės neįtvirtina bendrosios teisės anonimiškai dalyvauti visuomeninėje veikloje.

67 EDAPP mano, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte saugomas interesas yra privatus gyvenimas, o ne asmens duomenų apsauga, kuri yra daug platesnė sąvoka. Nors susitikimo protokole nurodytai asmens pavardei taikoma asmens duomenų apsauga, nes ji atskleidžia šio asmens tapatybę, o asmens duomenų apsaugos sąvokos taikymas šiems duomenims nepriklauso nuo to, ar jie susiję su privačiu gyvenimu, ar ne, EDAPP primena, kad profesinėje veikloje pavardės atskleidimas iš esmės nėra susijęs su privačiu gyvenimu. Iš to matyti, kad Komisija negali remtis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktu, atsisakydama atskleisti susijusių asmenų pavardes.

68 EDAPP nurodo, kad bet kuriuo atveju Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, jog teisė atsisakyti atskleisti informaciją nėra absoliuti ir yra susijusi su aplinkybe, ar toks atskleidimas labai pažeidžia privatų gyvenimą, o tai turi būti vertinama atsižvelgiant į asmens duomenų apsaugos taisykles ir principus. Nėra bendros suinteresuotojo asmens teisės prieštarauti atskleidimui. Suinteresuotasis asmuo, kuris prieštarauja atskleidimui, turi nurodyti rimtą priežastį, paaiškinančią, kodėl informacijos atskleidimas galėtų padaryti jam žalos.

69 Komisija tvirtina, kad prašymas panaikinti ginčijamą sprendimą yra nepagrįstas. Ji nurodo, kad šioje byloje susikerta dvi teisės, t. y. visuomenės teisė susipažinti su dokumentais ir teisė į privataus gyvenimo bei asmens duomenų apsaugą.

70 Viena vertus, visuomenės teisė susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 iš esmės nėra ribojama, yra automatinė ir nepriklauso nuo konkretaus leisti susipažinti su dokumentu prašančio asmens intereso. Tokią paraišką pateikiantis asmuo paprastai neprivalo nurodyti priežasčių.

71 Kita vertus, teisingai ir teisėtai asmens duomenys gali būti atskleisti tik remiantis pagrindiniais teisės į privatų gyvenimą principais ir specialiomis asmens duomenų tvarkymui taikomomis nuostatomis. Komisija remiasi EŽTK 8 straipsniu, EB 286 straipsniu ir Chartijos 7 bei 8 straipsniais. Reglamento Nr. 45/2001 nuostatos numato, jog asmens duomenų gavėjas turi įrodyti, kad šių duomenų atskleidimas yra būtinas, o Komisija turi būti užtikrinta, kad tai nepažeis duomenų subjekto interesų.

72 Komisija pažymi, kad ieškovė nepateikia teisinių argumentų, kuriais pagrįstų savo tvirtinimą, jog Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte, o vėliau Reglamente Nr. 45/2001, numatyta išimtis nėra taikoma, ir remiasi tik Ombudsmeno institucijos rekomendacijų projektu bei Parlamento rezoliucija. Tačiau Ombudsmeno institucijos išvada yra pagrįsta Direktyvos 95/46 ir Elgesio kodekso išaiškinimu, kuriam Teisingumo Teismas nepritarė (2003 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Interporc prieš Komisiją*, C-41/00 P, Rink. p. I-2125, 1999 m. gruodžio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Interporc prieš Komisiją*, T-92/98, Rink. p. II-3521, 70 punktas ir 2003 m. spalio 16 d. Sprendimo *Co-Frutta*

prieš Komisiją, T-47/01, Rink. p. II-4441, 63 ir 64 punktai). Be to, kadangi paskutinę paraišką leisti susipažinti su dokumentais ieškovė pateikė jau įsigaliojus Reglamentams Nr. 1049/2001 ir Nr. 45/2001, Komisijos atsisakymą atskleisti prašomą informaciją reikia nagrinėti atsižvelgiant į šiuos aktus. Bet kuriuo atveju nei Ombudsmeno institucija, nei Parlamentas negali pateikti privalomo įstatymo išaiškinimo.

73 Komisija tvirtina, kad Teisingumo Teismas yra patvirtinęs jos poziciją dėl asmens duomenų apsaugos taisyklių apimties. Jis yra nusprendęs, kad asmens duomenų apsaugos taisyklės, ypač proporcingumo principas, taikomi fizinių asmenų pavardės atskleidimui, net jei tai susiję su viešojo sektoriaus darbuotojais ir veiksmai buvo atlikti saugant viešąjį interesą (2003 m. gegužės 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt.*, C-465/00, C-138/01 ir C-139/01, Rink. p. I-4989, 64 punktas). Šis Direktyvos 95/46 išaiškinimas vėliau Teisingumo Teismo buvo patvirtintas 2003 m. lapkričio 6 d. Sprendime *Lindqvist* (C-101/01, Rink. p. I-12971, 24 punktas), pagal kurį sąvoka „asmens duomenys“ neabejotinai apima asmens pavardę kartu su jo telefonų numeriais ar kita informacija, susijusia su jo darbo sąlygomis arba laisvalaikiu.

74 Komisija pabrėžia, kad specialus metodas, leidžiantis suderinti teisę susipažinti su dokumentais ir teisę į privataus gyvenimo neliečiamumą, yra įtvirtintas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte, kuris turi būti skaitomas kartu su šio reglamento 11 konstatuojamąja dalimi, pagal kurią „svarstydamos dėl išimčių, institucijos turėtų atsižvelgti į visose Sąjungos veiklos srityse Bendrijos teisės numatytus asmens duomenų apsaugos principus“. Ši išimtis negali būti derinama su aukštesniu viešuoju interesu, pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 pateisinančiu atitinkamo dokumento atskleidimą, tačiau ji reikalauja, kad Bendrijos institucijos neleistų susipažinti su dokumentu, jei dėl jo atskleidimo nukentėtų privataus gyvenimo ir asmens duomenų apsauga.

75 Reglamentas Nr. 45/2001 nedraudžia Komisijai atskleisti asmens duomenų ar kitaip jų tvarkyti, tačiau nustato būdą, kaip kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti, ar institucija gali teisėtai bei lojaliai tvarkyti asmens duomenis ir ar toks tvarkymas neapima duomenų apsaugos.

76 Komisija pabrėžia, kad jei konkrečiu atveju ir remiantis Reglamentu Nr. 45/2001 tvarkymas yra atliekamas teisėtai ir teisingai, negalima remtis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta visuomenės teisės susipažinti su dokumentais išimtimi, o dokumentas su asmens duomenimis turi būti paviešintas. Tačiau jei prašomas tvarkymas buvo neteisėtas ir neteisingas, o pareiškėjas negali pagrįsti informacijos atskleidimo būtinybės, Komisija neprivalo atskleisti šių duomenų.

77 Komisija tvirtina, jog kadangi abi nagrinėjamos teisės yra to paties pobūdžio, tokios pačios svarbos ir to paties lygio, jos turi būti įgyvendinamos bendrai, o kiekvienu konkrečiu atveju, susijusiu su paraiška susipažinti su dokumentu, kuriame yra asmens duomenų, reikia rasti pusiausvyrą.

78 Komisija remiasi 2002 m. ES nepriklausomų pagrindinių teisių ekspertų tinklo CFR–CDF parengta ataskaita apie pagrindinių teisių situaciją Europos Sąjungoje ir valstybėse narėse, pagal kurią „atsižvelgiant į galimybę leisti tik iš dalies susipažinti su tam tikrais dokumentais, Bendrijos institucijai yra nustatyta pareiga neleisti susipažinti su dokumentais, jei pareiškėjo interesas neturi jokio pagrįsto ir proporcingo ryšio su žala, kuri atsirastų duomenų subjekto teisei į privatų gyvenimą dėl asmens duomenų tvarkymo“. (Neoficialus vertimas)

79 Tokio subalansuoto išaiškinimo būtinybę pabrėžė Direktyvos 95/46 29 straipsniu įsteigta duomenų apsaugos darbo grupė savo 2001 m. gegužės 17 d. Nuomonėje 5/2001 dėl specialios Ombudsmeno ataskaitos. Pagal šią nuomonę:

„reikia pažymėti <…>, kad teisės aktuose dėl galimybės susipažinti su administraciniais dokumentais įtvirtinta pareiga juos atskleisti nenustato absoliučios skaidrumo pareigos. Atvirkščiai, teisės aktai pareigą užtikrinti teisę susipažinti su dokumentais sieja su teise į privataus gyvenimo gerbimą, taigi nepateisina neriboto asmens duomenų atskleidimo be jokių išimčių. Be to, jei pažiūrėtume vienu metu į teisės aktus, susijusius su visuomenės teise susipažinti su dokumentais, ir į teisės aktus, susijusius su duomenų apsauga, pamatytume, kad aplinkybes <…> reikia išnagrinėti kiekvienu konkrečiu atveju, kad būtų rasta teisinga pusiausvyra tarp šių dviejų teisių. Atliekant šį nagrinėjimą teisės aktai dėl visuomenės teisės susipažinti su dokumentais gali numatyti atskiras taisykles, taikomas skirtingoms duomenų ar duomenų subjektų kategorijoms.“ (Neoficialus vertimas)

80 Komisija primena, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 nenumato automatinės ir neribotos pareigos atskleisti dokumentus ar dokumentų dalis, susijusius su asmens duomenimis, o tokia pareiga yra tik tuomet, kai tai neprieštarauja asmens duomenų apsaugos srityje taikomoms taisyklėms.

81 Nagrinėjamu atveju Komisija atsižvelgė į visas bylos aplinkybes. Dėl Britanijos valdžios institucijų ir VRADK atstovų reikia pažymėti, kad ieškovė buvo išsamiai informuota apie susitikime atstovautus interesus ir įstaigas. Būdami atstovais dalyvavę asmenys veikė pagal savo atstovaujamos įstaigos instrukcijas ir tai jie darė kaip šių įstaigų atstovai, o ne asmeniškai. Komisija pabrėžia, kad per susitikimą priimti sprendimai yra susiję su atstovaujamomis įstaigomis, o ne su joms atstovavusiais asmenimis. Todėl remiantis skaidrumo principu būtent su atstovaujamomis

įstaigomis susijusi informacija gali būti pateikta visuomenės vertinimui, o Komisijos atsisakymas atskleisti šių įstaigų interesams atstovavusių asmenų tapatybes negali būti laikomas ieškovės teisių pažeidimu. Komisija taip pat atsižvelgė į būtinybę nepakenkti savo galimybei atlikti tyrimus ir nesukompromituoti savo informacijos šaltinių.

82 Be to, Komisija tvirtina, kad ieškovė niekada neįvykdė Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkte numatytos pareigos įrodyti duomenų perdavimo būtinybę. Iš tikrųjų dalyvių tapatybės atskleidimas nepadarytų Komisijos sprendimo nutraukti procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo aiškesnio. Kadangi protokolas buvo paviešintas, visuomenė galėjo išsamiai susipažinti su faktais ir argumentais, kuriais remdamasi Komisija priėmė sprendimą. Todėl, kadangi nebuvo nurodyta jokia speciali ir tinkama priežastis, galinti įrodyti būtinybę atskleisti asmens duomenis tretiesiems asmenims, Komisija privalėjo atsisakyti tokio atskleidimo.

83 Komisijos manymu, priešingai nei tvirtina ieškovė savo dublike, aplinkybė, kad VRADK darbuotojų pavardės yra vieša informacija, nereiškia, jog tokia turi būti ir informacija apie susitikime dalyvavusių asmenų tapatybę. Komisija pabrėžia, kad iš profesinės asociacijos darbuotojų tapatybės paskelbimo negalima daryti išvados, jog įmanoma nustatyti tam tikrų šios organizacijos atstovų, atstovavusių šiai įstaigai susitikime, pavardes. Iš tikrųjų, jei taip būtų, ieškovei nereikėtų prašyti atskleisti šių pavardžių. Be to, ieškovė nenurodė, kad VRADK atstovai per susitikimą negynė asociacijos pozicijos. Ieškovė neįrodė, kaip duomenų subjektų tapatybės atskleidimas suteiktų tinkamesnę informaciją nei ta, kuri nurodyta susitikimo protokole ir kituose pateiktuose dokumentuose.

84 Dėl ieškovės argumento, susijusio su tariamu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies taikymu, Komisija pažymi, kad savo atsisakymą atskleisti pavardes ji grindė ne šia išimtimi, o minėto reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi.

85 Ieškovė buvo informuota, jog net jei paraiškai nėra taikomos duomenų apsaugos taisyklės, Komisija galėjo atsisakyti atskleisti penkių asmenų pavardes prieš jų valią, kad nepakenktų savo galimybei tirti numanomus Bendrijos teisės aktų pažeidimus. 1996 m. spalio 11 d. susitikimas buvo surengtas atliekant tokį tyrimą. Jei informaciją Komisijai pateikusių asmenų pavardės būtų buvusios atskleistos prieš jų valią, Komisija galėjo netekti tikslaus informacijos šaltinio, o tai galėjo pakenkti jos galimybei atlikti tokius tyrimus.

86 Be to, Komisija primena, kad nagrinėjant skundus ir procedūrose dėl įsipareigojimų neįvykdymo pareiškėjai turi galimybę pasirinkti „konfidencialų“ arba „nekonfidencialų“ duomenų tvarkymą. Jokia priežastis neleidžia kitiems procedūroje dėl įsipareigojimų neįvykdymo dalyvaujantiems asmenims nesuteikti tokios pačios teisės.

87 Todėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis įpareigojo neatskleisti ieškovei penkių anonimiškais norėjusių išlikti asmenų pavardžių.

88 Galiausiai Komisija tvirtina, kad ieškovė nepateikė „už (šių pavardžių) atskleidimą viršesnio viešojo intereso“, kuris leistų netaikyti šios išimties, įrodymų.

89 Šioje byloje kitų asmenų pavardžių atskleidimas prieš jų valią ir pažeidžiant jų lūkesčius dėl konfidencialumo, kai jie bendradarbiauja tiriant numanomą pažeidimą, pakenktų visų tyrimų apsaugai. Todėl akivaizdus viešasis interesas reikalauja, kad tyrimų konfidencialumas būtų saugomas, o ne pažeidžiamas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Išankstinės pastabos

90 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovės paraiška leisti susipažinti su visu dokumentu ir jos ieškinys grindžiami Reglamentu Nr. 1049/2001.

91 Reikia priminti, kad ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, jog Reglamentas Nr. 45/2001 taikomas paraiškai atskleisti 1996 m. spalio 11 d. susitikimo dalyvių pavardes. Komisija nusprendė, jog kadangi ieškovė neįrodė tokio atskleidimo akivaizdaus ir teisėto tikslo, nei jo būtinybės, minėto reglamento 8 straipsnyje numatyti reikalavimai nebuvo įvykdyti, todėl reikėjo taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą išimtį. Komisija pridūrė, kad net jei asmens duomenų apsaugos taisyklės nebūtų taikomos, pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką ji vis dėlto galėjo atsisakyti atskleisti kitas pavardes, kad nepakenktų savo galimybei atlikti tyrimus.

92 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 1 dalį pareiškėjas nebūtinai turi pagrįsti savo paraišką, t. y. įrodyti kokį nors interesą, kad jam būtų leista susipažinti su prašomais dokumentais (žr. 2006 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją*, T-391/03 ir T-70/04, Rink. p. II-2023, 82 punktą ir jame minėtą teismų praktiką).

93 Reikia priminti, kad galimybė visuomenei susipažinti su institucijų dokumentais yra principas, o sprendimas dėl atsisakymo leisti susipažinti galioja tik tuo atveju, jei jis grindžiamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytomis išimtimis.

94 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką šios išimtys turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai, kad nebūtų pažeistas pagrindinis šiuo reglamentu įtvirtintas principas (žr. 2000 m. sausio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai ir van der Wal prieš Komisiją*, C-174/98 P ir C-189/98 P, Rink. p. I-1, 27 punktą; 2002 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kuijer prieš Tarybą*, T-211/00, Rink. p. II-485, 55 punktą ir minėto sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 84 punktą).

95 Nagrinėti, kaip Komisija taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte ir 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytas išimtis, reikia atsižvelgiant būtent į šią teismų praktiką.

Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos išimties, susijusios su individo privačiu gyvenimu ir integralumu

— Išankstinės pastabos, susijusios su Reglamentų Nr. 1049/2001 ir Nr. 45/2001 sąryšiu

96 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo

nukentėtų individo privataus gyvenimo ir integralumo apsauga, ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus.

97 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nors savo ieškinyje ieškovė remiasi tik Direktyva 95/46, o ne Reglamentu Nr. 45/2001, jos ieškinys turi būti suprantamas kaip susijęs su minėtu reglamentu, nes ginčijamas sprendimas iš dalies yra pagrįstas šiuo reglamentu. Be to, per posėdį ieškovė tinkamai rėmėsi minėtu reglamentu.

98 Norint šioje byloje taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą išimtį, pirmiausia reikia išnagrinėti santykį tarp Reglamentų Nr. 1049/2001 ir Nr. 45/2001. Šiam tikslui reikia atsiminti, kad jie turi skirtingus tikslus. Pirmuoju siekiama užtikrinti kuo didesnį viešųjų valdžios institucijų sprendimų priėmimo procedūros ir informacijos, kuria yra grindžiami jų sprendimai, skaidrumą. Taigi jis yra skirtas kuo labiau palengvinti teisės susipažinti su dokumentais įgyvendinimą ir skatinti gerą administracinę praktiką. Antruoju siekiama užtikrinti fizinių asmenų pagrindinių laisvių ir teisių, be kita ko, teisės į privatų gyvenimą tvarkant asmens duomenis, apsaugą.

99 Reglamento Nr. 45/2001 15 konstatuojamoji dalis nurodo, kad teisės susipažinti su dokumentais, įskaitant dokumentus, kuriuose yra asmens duomenų, sąlygas reguliuoja pagal EB 255 straipsnį priimtos taisyklės.

100 Todėl teisei susipažinti su dokumentais, kuriuose yra asmens duomenų, taikomas Reglamentas Nr. 1049/2001, pagal kurį visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei. Jis taip pat numato, kad tam tikrų visuomeninių ir privačių interesų apsaugą turi numatyti išimtys.

101 Šis reglamentas numato minėtą išimtį, susijusią su atvejais, kai atskleidimas gali pakenkti individo privačiam gyvenimui ir integralumui, ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus, pavyzdžiui, Reglamentą Nr. 45/2001.

102 Be to, pagal Reglamento Nr. 1049/2001 11 konstatuojamąją dalį, svarstydamos išimtis, institucijos turėtų atsižvelgti į Sąjungos veiklos srityse Bendrijos teisės numatytus asmens duomenų apsaugos principus, taigi ir į Reglamente Nr. 45/2001 nustatytus principus.

103 Šiuo klausimu reikia priminti aktualiausias Reglamento Nr. 45/2001 nuostatas.

104 Pagal Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio a punktą „asmens duomenys“ – bet kuri informacija, susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė yra žinoma arba gali būti tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyta pasinaudojant tokiais duomenimis kaip asmens kodas, vienu ar keliais asmeniui būdingais fizinio, fiziologinio, protinio, ekonominio, kultūrinio ar socialinio pobūdžio požymiais. Todėl asmens duomenimis gali būti laikomi, pavyzdžiui, pavardė ir vardai, pašto adresas, elektroninio pašto adresas, banko sąskaita, kreditinių kortelių numeriai, socialinio draudimo numeris, telefono numeris ar vairuotojo pažymėjimo numeris.

105 Be to, pagal Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio b punktą „asmens duomenų tvarkymas“ – bet kuris su asmens duomenimis atliekamas vienkartinis ar daugkartinis veiksmas, kaip antai rinkimas, užrašymas, rūšiavimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, atgaminimas, paieška, naudojimas, atskleidimas perduodant, platinant

ar kitu būdu padarant juos prieinamus, lyginimas ar sujungimas, tvarkymo sustabdymas, trynimas ar naikinimas, nepaisant to, ar tokie veiksmai atliekami automatiniu būdu, ar ne. Todėl duomenų atskleidimas perduodant, platinant ar kitu būdu padarant juos prieinamus, patenka į „tvarkymo“ sąvoką, taigi šis reglamentas numato nuo Reglamento Nr. 1049/2001 nepriklausomą galimybę paviešinti tam tikrus asmens duomenis.

106 Be to, tvarkymas turi būti teisėtas pagal Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio a arba b punktą, pagal kuriuos tvarkymu turi būti vykdoma užduotis visuomenės labui arba duomenų valdytojui nustatytas teisinis įpareigojimas. Reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnyje numatyta bet kurio Sąjungos piliečio ir bet kurio fizinio ar juridinio asmens, gyvenančio ar turinčio registruotą buveinę valstybėje narėje, teisė susipažinti su institucijų dokumentais yra teisinis įpareigojimas Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio b punkto prasme. Todėl jei Reglamentas Nr. 1049/2001 įpareigoja perduoti duomenis ir šis perdavimas yra „tvarkymas“ Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio b punkto prasme, šio reglamento 5 straipsnis šį perdavimą padaro teisėtą.

107 Dėl Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkte numatytos pareigos įrodyti duomenų perdavimo jam būtinybę reikia priminti, kad teisei susipažinti su dokumentais, kuriuose yra asmens duomenų, taikomas Reglamentas Nr. 1049/2001 ir kad pagal šio reglamento 6 straipsnio 1 dalį pareiškėjas nebūtinai turi pagrįsti savo paraišką, t. y. įrodyti kokį nors interesą, kad jam būtų leista susipažinti su prašomais dokumentais (žr. šio sprendimo 92 punktą). Todėl kai asmens duomenys yra perduodami įgyvendinant Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnį, visiems Sąjungos piliečiams numatantį teisę susipažinti su dokumentais, taikomas minėtas reglamentas, o pareiškėjas neprivalo įrodyti duomenų perdavimo jam būtinybės Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkto prasme. Iš tikrųjų, jei būtų reikalaujama,

kad pareiškėjas įrodytų dokumentų perdavimo jam būtinybę, kaip papildomą Reglamente Nr. 45/2001 nustatytą sąlygą, toks reikalavimas prieštarautų Reglamento Nr. 1049/2001 tikslui suteikti visuomenei kuo platesnę teisę susipažinti su institucijų turimais dokumentais.

108 Be to, kadangi pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą teisė susipažinti su dokumentu nesuteikiama tuo atveju, kai tokio dokumento atskleidimas galėtų pakenkti individo privačiam gyvenimui ir integralumui, perdavimas, kuriam ši išimtis netaikoma, iš esmės negali pažeisti teisėtų duomenų subjekto interesų Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkto prasme.

109 Dėl duomenų subjekto teisės nesutikti Reglamento Nr. 45/2001 18 straipsnis numato, kad šis subjektas turi teisę bet kada dėl įtikinamų teisėtų priežasčių, susijusių su konkrečia jo padėtimi, nesutikti dėl savo asmens duomenų tvarkymo, išskyrus minėto reglamento 5 straipsnio b punkte numatytus atvejus. Todėl atsižvelgiant į tai, kad Reglamente Nr. 1049/2001 nurodytas tvarkymas yra pareiga Reglamento Nr. 45/2001 5 straipsnio b punkto prasme, duomenų subjektas iš esmės neturi teisės nesutikti. Vis dėlto, kadangi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktas yra šios pareigos išimtis, ja remiantis reikia atsižvelgti į asmens duomenų atskleidimo pasekmes.

110 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad jei šių duomenų atskleidimas nepažeidžia duomenų subjekto privataus gyvenimo ir integralumo apsaugos, kaip to reikalauja Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktas, duomenų subjekto nesutikimas atskleisti duomenis negali užkirsti kelio šiam atskleidimui.

111 Be to, reikia priminti, kad Reglamento Nr. 45/2001 nuostatos, reglamentuojančios asmens duomenų tvarkymą ir galinčios pažeisti pagrindines laisves, o ypač teisę į privatų gyvenimą, būtinai turi būti aiškinamos atsižvelgiant į pagrindines teises, kurios pagal nusistovėjusią teismų praktiką yra sudedamoji dalis bendrųjų teisės principų, kurių laikymąsi užtikrina Teisingumo Teismas ir Pirmosios instancijos teismas (žr. pagal analogiją dėl Direktyvos 95/46 minėto sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt.* 68 punktą).

112 Šie principai buvo akivaizdžiai perimti ES 6 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią Sąjunga gerbia pagrindines teises, kurias užtikrina EŽTK ir kurios kyla iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų kaip bendri Bendrijos teisės principai.

113 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad EŽTK 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtinamas principas, kad valstybės institucijos neturi teisės apriboti naudojimosi teise į privatų gyvenimą, tačiau 2 dalyje pripažįstama, kad toks apribojimas yra galimas „įstatymų nustatytais atvejais ir kai tai būtina demokratinėje visuomenėje valstybės saugumo, visuomenės apsaugos ar šalies ekonominės gerovės interesams siekiant užkirsti kelią viešosios tvarkos pažeidimams ar nusikaltimams, taip pat būtina žmonių sveikatai ar moralei arba kitų asmenų teisėms ir laisvėms apsaugoti“.

114 Taip pat reikia pažymėti, kad pagal Europos žmogaus teisių teismo praktiką „privatus gyvenimas“ yra plati sąvoka, kuriai negalima pritaikyti griežto apibrėžimo. EŽTK 8 straipsnis taip pat saugo teisę į tapatybę ir į asmeninį vystymąsi bei kiekvieno individo teisę sukurti ir plėtoti ryšius su kitais žmonėmis ir išoriniu pasauliu. Nėra priežasčių, kurios į „privataus gyvenimo“ sąvoką neleistų įtraukti profesinės ar komercinės veiklos (žr. 1992 m. gruodžio 16 d. EŽTT sprendimą *Niemitz prieš Vokietiją*, A serija, Nr. 251-B, § 29; 2000 m. vasario 16 d. Sprendimą *Amann prieš Šveicariją*, *Recueil des arrêts et décisions,* 2000-II, § 65 ir 2000 m. gegužės 4 d. Sprendimą *Rotaru prieš Rumuniją*, *Recueil des arrêts et décisions,* 2000-V, § 43). Taigi yra sąveikos

tarp individo ir kito žmogaus zona, kuri net visuomeniniame kontekste gali patekti į „privataus gyvenimo“ sąvoką (žr. 2003 m. sausio 28 d. EŽTT sprendimo *Peck prieš Jungtinę Karalystę*, *Recueil des arrêts et décisions,* 2003-I, § 57 ir jame minimą teismo praktiką).

115 Norint konstatuoti EŽTK 8 straipsnio pažeidimą, reikia pirmiausia nustatyti, ar egzistuoja kišimasis į susijusio asmens privatų gyvenimą ir, jei taip, ar toks kišimasis yra pateisinamas. Tam, kad būtų pateisinamas, jis turi būti numatytas įstatyme, turėti pagrįstą tikslą ir būti būtinas demokratinėje visuomenėje. Dėl pastarosios sąlygos, norint nustatyti, ar atskleidimas yra „būtinas demokratinėje visuomenėje“, reikia išnagrinėti, ar jam pateisinti nurodyti motyvai yra „tinkami ir pakankami“ ir ar priemonės, kurių buvo imtasi, yra proporcingos siekiamiems teisėtiems tikslams. Bylose dėl asmens duomenų atskleidimo Europos žmogaus teisių teismas yra pripažinęs, kad kompetentingoms valdžios institucijoms reikia suteikti tam tikrą veiksmų laisvę pusiausvyrai tarp konkuruojančių viešųjų ir privačiųjų interesų nustatyti. Vis dėlto šią diskreciją kontroliuoja teismai, o jos apimtis priklauso nuo įvairių veiksnių, pavyzdžiui, interesų pobūdžio ir svarbos bei apribojimo apimties (žr. minėto sprendimo *Peck prieš Jungtinę Karalystę* § 76 ir 77, taip pat generalinio advokato P. Léger išvados byloje, kurioje buvo priimtas 2006 m. gegužės 30 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Parlamentas prieš Tarybą ir Komisiją*, C-317/04 ir C-318/04, Rink. p. I-4721, I-4724, 226–228 punktus).

116 Reikia konstatuoti, kad remiantis ES 6 straipsnio 2 dalimi visi pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 priimti sprendimai neturi pažeisti EŽTK 8 straipsnio. Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamentas Nr. 1049/2001 nustato bendrus principus ir apribojimus, kurie dėl viešojo ar privataus intereso reglamentuoja teisę susipažinti su dokumentais, kaip tai numato EB 255 straipsnio 2 dalis, todėl šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punktas numato išimtį, skirtą individo privačiam gyvenimui ir integralumui apsaugoti.

117 Be to, reikia priminti, kad teisės susipažinti su dokumentais išimtys turi būti aiškinamos griežtai. Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtis yra susijusi tik su asmens duomenims, kurie gali konkrečiai ir realiai pažeisti individo privataus gyvenimo ir integralumo apsaugą.

118 Taip pat reikia pabrėžti, jog aplinkybė, kad pagal Europos žmogaus teisių teismo praktiką „privataus gyvenimo“ sąvoka yra plati ir kad teisė į asmens duomenų apsaugą gali būti vienas teisės į tai, kad būtų gerbiamas privatus gyvenimas, aspektų (žr. šiuo klausimu minėtos generalinio advokato P. Léger išvados byloje, kurioje buvo priimtas sprendimas *Parlamentas prieš Tarybą ir Komisiją*, 209 punktą), nereiškia, jog visi asmens duomenys patenka į „privataus gyvenimo“ sąvoką.

119 *A fortiori* ne visi asmens duomenys dėl savo pobūdžio gali pažeisti duomenų subjekto teisę į privatų gyvenimą. Iš tikrųjų Direktyvos 95/46 33 konstatuojamojoje dalyje nurodomi duomenys, kurie dėl savo pobūdžio gali pažeisti pagrindines laisves ar teisę į privatų gyvenimą ir kurie neturėtų būti tvarkomi, nebent su tuo aiškiai sutinka duomenų subjektas, o tai rodo, kad ne visi duomenys yra tokio paties pobūdžio. Tokius ypatingus duomenis galima priskirti prie nurodytųjų Reglamento Nr. 45/2001 10 straipsnyje dėl ypatingų asmens duomenų tvarkymo, pavyzdžiui, duomenys apie asmens rasinę ir etninę kilmę, religinius ar filosofinius įsitikinimus arba duomenys apie sveikatą ar lytinį gyvenimą.

120 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad norint nustatyti, ar Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtis yra taikoma šioje byloje, reikia išnagrinėti, ar 1996 m. spalio 11 d. susitikimo dalyvių pavardžių atskleidimas visuomenei gali konkrečiai ir realiai pažeisti duomenų subjekto privataus gyvenimo ir integralumo apsaugą.

— Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos išimties dėl duomenų subjekto privataus gyvenimo ir integralumo taikymas šioje byloje

121 Šioje byloje nagrinėjama paraiška susipažinti yra susijusi su susitikimo, kuriame dalyvavo Komisijos GD „Vidaus rinka ir finansinės paslaugos“, Jungtinės Karalystės Prekybos ir pramonės ministerijos ir VRADK atstovai, protokolu. Šiame protokole pateikiamas susitikimo dalyvių sąrašas, suskirstytas pagal įstaigas, kurių vardu ir sąskaita šie asmenys dalyvavo minėtame susitikime, nurodant užimamas pareigas, pirmąsias vardų raides, pavardes, o prireikus ir tarnybą, organizaciją ar asociaciją, kuriai jie priklausė šių įstaigų viduje. Protokolo tekstas nenurodo fizinių asmenų, o tik nagrinėjamas įstaigas, t. y. VRADK, GD „Vidaus rinka ir finansinės paslaugos“ ir Jungtinės Karalystės Prekybos ir pramonės ministeriją.

122 Reikia konstatuoti, kad nagrinėjamame protokole esančiame susitikimo dalyvių sąraše pateikiami ir asmens duomenys Reglamento Nr. 45/2001 2 straipsnio a punkto prasme, nes iš jo gali būti nustatyta šiame susitikime dalyvavusių asmenų tapatybė.

123 Vis dėlto reikia konstatuoti, jog tik aplinkybė, kad dokumente yra asmens duomenų, nebūtinai reiškia, kad gali būti pažeistas duomenų subjektų privatus gyvenimas ir integralumas, nors profesinė veikla iš esmės patenka į „privataus gyvenimo“ sąvoką EŽTK 8 straipsnio prasme (žr. šio sprendimo 114 punktą ir jame minimą Europos žmogaus teisių teismo praktiką).

124 Iš tikrųjų, kaip tai nurodė pati Komisija, 1996 m. spalio 11 d. susitikime dalyvavę asmenys, kurių pavardės nebuvo atskleistos, buvo VRADK atstovai, o ne privatūs

asmenys. Komisija taip pat pabrėžė, kad per susitikimą priimtų sprendimų pasekmės buvo susijusios su įstaigomis, o ne su jų atstovais.

125 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad tai, jog protokole buvo nurodytos šių atstovų pavardės, dar nereiškia, kad jie priklauso šių asmenų privataus gyvenimo sričiai, nes jie dalyvavo susitikime kaip savo įstaigų atstovai. Be to, kaip jau buvo konstatuota, protokole nėra asmeninių šių asmenų nuomonių, o tik šių asmenų atstovaujamų subjektų pozicija.

126 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad VRADK atstovų vardų atskleidimas negali konkrečiai ir realiai pažeisti duomenų subjektų privataus gyvenimo ir integralumo apsaugos. Paprastas duomenų subjekto, kaip įstaigos atstovo, pavardės nurodymas dalyvavusių susitikime asmenų sąraše nėra toks pažeidimas ir duomenų subjekto privatus gyvenimas bei integralumas dėl to nenukenčia.

127 Šio išaiškinimo nepaneigia ir Komisijos nurodytas minėtas sprendimas *Österreichischer Rundfunk ir kt.* Šiame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, kad su tapatybe susijusių duomenų apie asmens pajamas iš profesinės veiklos rinkimas, siekiant juos perduoti tretiesiems asmenims, patenka į EŽTK 8 straipsnio taikymo sritį. Teisingumo Teismas konstatavo, kad nors paprasčiausias darbdavio atliekamas duomenų, susijusių su savo darbuotojams išmokamais atlyginimais, registravimas savaime nėra privataus gyvenimo apribojimas, šių duomenų perdavimas tretiesiems asmenims, šiuo atveju viešosios valdžios institucijai, pažeidė duomenų subjekto teisę į privataus gyvenimo gerbimą, net neatsižvelgiant į tai, kokiam tikslui taip suteikta informacija vėliau buvo panaudota, ir yra apribojimas EŽTK 8 straipsnio prasme (minėto sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt.* 74 punktas). Teisingumo Teismas pridūrė, kad norint įrodyti tokį apribojimą nėra labai svarbu, ar perduota informacija yra ypatingi duomenys ir ar suinteresuotieji asmenys patyrė galimų

nepatogumų dėl šio apribojimo. Pakanka, kad duomenys, susiję su vieno darbuotojo ar pensininko pajamomis, būtų darbdavio perduoti tretiesiems asmenims (minėto sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt.* 75 punktas).

128 Reikia pažymėti, kad minėtos bylos aplinkybės skiriasi nuo šios bylos aplinkybių. Iš tikrųjų nagrinėjamu atveju taikomas Reglamentas Nr. 1049/2001, o šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtis yra susijusi tik su asmens duomenų atskleidimu, galinčiu pažeisti individo privatų gyvenimą ir integralumą. Tačiau, kaip jau buvo nuspręsta šio sprendimo 119 punkte, ne visi asmens duomenys dėl savo pobūdžio gali pažeisti duomenų subjekto privatų gyvenimą ir integralumą. Nagrinėjamos bylos aplinkybėmis paprastas fizinio asmens, vykdžiusio savo profesinius įgaliojimus ir veikusio kaip kolektyvinės organizacijos atstovas, dalyvavimo susitikime su Bendrijos institucija atskleidimas, kai šio asmens išsakytos asmeninės pastabos negali būti identifikuotos, negali būti laikomas privataus gyvenimo apribojimu. Taigi, tai reikia atskirti nuo byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Österreichischer Rundfunk ir kt.*, susiklosčiusios situacijos, kai buvo nagrinėjami darbdavio atliekamas specifinių asmens duomenų, t. y. darbuotojų gautų pajamų, rinkimas ir šių duomenų perdavimas viešosios valdžios institucijai.

129 Komisijos taip pat nurodytame minėtame sprendime *Lindqvist* Teisingumo Teismas nusprendė, kad įvairių asmenų ir jų tapatybės nurodymas atskleidžiant pavardę ar kitais būdais, pavyzdžiui, nurodant telefono numerį ar su darbo sąlygomis ar jų hobi susijusią informaciją internetiniame tinklalapyje, yra „asmens duomenų tvarkymas automatiniu arba pusiau automatiniu būdu“ Direktyvos 95/46 prasme (minėto sprendimo *Lindqvist* 27 punktas). Šis sprendimas nėra lemiamas nagrinėjamoje byloje. Iš tikrųjų, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 128 punkte, nagrinėjamam atvejui taikomas Reglamentas Nr. 1049/2001, todėl, be klausimo, ar tai susiję su asmens duomenų tvarkymu, reikėtų nustatyti, ar nagrinėjamų duomenų atskleidimas pažeistų individo privatų gyvenimą ir integralumą.

130 Pirmosios instancijos teismo požiūris neprieštarauja Europos žmogaus teisių teismo praktikai, pagal kurią privataus gyvenimo gerbimas apima asmens teisę užmegzti ir plėtoti ryšius su kitais ir gali apimti profesinę bei komercinę veiklą (žr. minėtų sprendimų *Niemitz prieš Vokietiją* § 29; *Amann prieš Šveicariją* § 65; *Rotaru prieš Rumuniją* § 43 ir *Peck prieš Jungtinę Karalystę* § 57).

131 Iš tikrųjų, nors negalima atmesti *a priori*, kad privataus gyvenimo sąvoka apima tam tikrus individo profesinės veiklos aspektus, vis dėlto tai nereiškia, jog teisės į tai, kad būtų gerbiamas privatus gyvenimas, apsauga apima visą profesinę veiklą be išimčių. Pirmosios instancijos teismas mano, kad šioje byloje paprasčiausias kolektyvinės organizacijos atstovo dalyvavimas susitikime su bendrijos institucija nepatenka į privataus gyvenimo sferą, ir protokolo paviešinimas, atskleidžiant šio asmens dalyvavimą susitikime, nėra privataus gyvenimo apribojimas.

132 Todėl nagrinėjamų pavardžių atskleidimas nėra susitikime dalyvavusių asmenų privataus gyvenimo apribojimas ir nepažeidžia jų privataus gyvenimo bei integralumo apsaugos.

133 Todėl Komisija klaidingai nusprendė, kad nagrinėjamu atveju turi būti taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtis.

134 Be to, Komisija netvirtina, kad šioje byloje renkant duomenis, t. y. per 1996 m. spalio 11 d. susitikimą, ji įsipareigojo neatskleisti dalyvių pavardžių ar kad dalyviai

per susitikimą prašė, kad Komisija neatskleistų jų tapatybės. Tik 1999 m. Komisija paprašė leisti atskleisti jų tapatybę, o tam tikri dalyviai nesutiko, kad jų pavardės būtų paviešintos.

135 Kadangi su duomenų subjekto privataus gyvenimo ir integralumo apsaugos pažeidimu susijusi sąlyga, nustatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte, šioje byloje nėra įvykdyta, duomenų subjekto atsisakymas leisti susipažinti negali kliudyti atskleidimui. Be to, Komisija net nebandė įrodyti, kad po susitikimo neleidę atskleisti jų pavardžių asmenys įrodė, jog atskleidimu būtų pažeista jų privatus gyvenimo ir integralumo apsauga.

136 Šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, kad galiausiai tik iš dviejų nagrinėjamų asmenų Komisija gavo atsakymą neatskleisti jų tapatybės ir kad ji negalėjo susisiekti su kitais trimis nagrinėjamais asmenimis, kurių pavardžių ji taip pat neatskleidė (žr. šio sprendimo 35 straipsnį).

137 Šiame susitikime dalyvavę asmenys negalėjo manyti, kad jų atstovaujamų institucijų vardu ir sąskaita išreikštos nuomonės bus laikomos konfidencialiomis. Reikia priminti, kad šioje byloje susitikimas vyko procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo metu. Nors pareiškėjas tokioje procedūroje, remdamasis Komisijos vidaus taisyklėmis, gali pasirinkti, kad jo duomenys būtų išslaptinti, toks išslaptinimas nėra numatytas kitų tyrime dalyvavusių asmenų atžvilgiu. Be to, kadangi Komisija paviešino protokolą, nors ir neatskleisdama tam tikrų pavardžių, akivaizdu, kad ji manė, jog tai nėra informacija, saugoma profesinės paslapties. Reglamentas Nr. 45/2001 nereikalauja, kad Komisija neatskleistų jai nuomones ar kitą su jų veikla ir jų funkcijomis susijusią informaciją pateikusių asmenų pavardes.

138 Dėl Komisijos argumento, pagal kurį ieškovė niekada neįvykdė Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkte numatytos pareigos įrodyti duomenų perdavimo jai būtinybę, pakanka priminti, kad, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 107 ir 108 punktuose, kai atskleidimas leidžia veikti Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsniui ir jam netaikoma šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtis, pareiškėjas neprivalo įrodyti duomenų perdavimo jam būtinybės Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkto prasme. Todėl Komisijos argumentas, pagal kurį dalyvių tapatybės atskleidimas nebūtų suteikęs papildomo aiškumo jos sprendimui nutraukti procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, negali būti priimtas.

139 Iš to matyti, kad Komisija, ginčijamame sprendime konstatuodama, jog ieškovė neįrodė akivaizdaus ir pagrįsto tikslo bei būtinybės sužinoti penkių susitikime dalyvavusių asmenų, kurie po susitikimo nesutiko, kad jų tapatybė būtų atskleista ieškovei, pavardes, padarė teisės klaidą.

140 Reikia taip pat išnagrinėti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos išimties taikymą.

Dėl išimties, susijusios su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga

141 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

142 Nors ieškovė savo ieškinyje per klaidą nurodo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį, jos ieškinį reikia aiškinti kaip susijusį su šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka, nes būtent šia nuostata Komisija grindė savo atsisakymą leisti susipažinti su visu protokolu. Bet kuriuo atveju per posėdį ieškovė remėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka.

143 Reikia priminti, kad institucija kiekvienu konkrečiu atveju privalo įvertinti, ar dokumentus, kuriuos prašoma atskleisti, iš tikrųjų apima Reglamente Nr. 1049/2001 išvardytos išimtys.

144 Šioje byloje nagrinėjamas susitikimo, vykusio per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, protokolas.

145 Vis dėlto vien aplinkybė, pagal kurią nagrinėjamas dokumentas yra susijęs su procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo ir todėl – su tyrimu, negali pateisinti nurodytos išimties taikymo (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Bavarian Lager prieš Komisiją* 41 punktą). Iš tikrųjų, kaip tai jau buvo nurodyta šiame sprendime, visos Reglamente Nr. 1049/2001 numatytos teisės susipažinti su institucijų dokumentais išimtys turi būti aiškinamos ir taikomos griežtai (žr. 2000 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Denkavit Nederland prieš Komisiją*, T-20/99, Rink. p. II-3011, 45 punktą).

146 Šiuo klausimu reikia priminti, kad 2004 m. kovo 18 d. priimant ginčijamą sprendimą Komisijos tyrimas jau buvo baigtas. Iš tikrųjų Komisija procedūrą dėl pažeidimo Jungtinės Karalystės atžvilgiu nutraukė 1997 m. gruodžio 10 dieną.

147 Todėl šioje byloje reikia patikrinti, ar su tyrimu susijusiems dokumentams gali būti taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis, nors tyrimas jau buvo pasibaigęs, o procedūra dėl pažeidimo nutraukta daugiau nei prieš šešerius metus.

148 Pirmosios instancijos teismas jau yra konstatavęs, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka, kuria siekiama apsaugoti „inspekcijas, tyrimus ir audito tikslus“, yra taikoma tik tada, jei dėl nagrinėjamų dokumentų atskleidimo gali kilti pavojus inspekcijų, tyrimų ar audito užbaigimui (minėto sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 109 punktas).

149 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ši išimtis, kaip matyti iš jos formuluotės, yra skirta ne apsaugoti patį tyrimą, o jo tikslą, t. y., kaip matyti iš minėto sprendimo *Bavarian Lager prieš Komisiją* (46 punktas), procedūroje dėl įsipareigojimų neįvykdymo leisti atitinkamai valstybei narei suderinti savo teisės aktus su Bendrijos teise. Tačiau šioje byloje Komisija 1997 m. gruodžio 10 d. nutraukė procedūrą dėl pažeidimo Jungtinės Karalystės atžvilgiu, nes pastaroji pakeitė atitinkamus savo teisės aktus, ir todėl tyrimo tikslas buvo pasiektas. Taigi priimant ginčijamą sprendimą nevyko joks tyrimas, kurio tikslui galėjo kilti pavojus dėl protokolo su tam tikrų 1996 m. spalio 11 d. susitikime dalyvavusių įstaigų atstovų pavardėmis atskleidimo, todėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis negali būti taikoma šioje byloje.

150 Norėdama pateisinti savo atsisakymą paviešinti visą nagrinėjamą protokolą Komisija dar tvirtina, kad jeigu jai informaciją pateikusių asmenų pavardės būtų buvusios

atskleistos prieš jų valią, ji galėjo netekti tikslaus informacijos šaltinio, o tai galėjo pakenkti jos galimybei atlikti tyrimus dėl numanomų Bendrijos teisės aktų pažeidimų.

151 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką paraiškos susipažinti su dokumentais nagrinėjimas turi būti konkretus. Iš tikrųjų vien aplinkybės, kad dokumentas yra susijęs su išimtimi saugomu interesu, nepakanka pateisinti tokios išimties taikymą (šiuo atžvilgiu žr. minėto sprendimo *Denkavit Nederland prieš Komisiją* 45 punktą). Kita vertus, rizika pakenkti saugomam interesui turi būti protingai numatoma, o ne tik hipotetiška. Todėl siekdama taikyti išimtį institucija privalo atlikti konkretų tyrimą, kuris turi atsispindėti sprendimo motyvuose (2000 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kuijer prieš Tarybą*, T-188/98, Rink. p. II-1959, 38 punktas; 2005 m. balandžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Verein für Konsumenteninformation prieš Komisiją*, T-2/03, Rink. p. II-1121, 69 ir 72 punktai bei minėto sprendimo *Franchet ir Byk prieš Komisiją* 115 punktas).

152 Reikia pripažinti, kad būtinybė išsaugoti Komisijai informacijos, susijusios su galimais Bendrijos teisės pažeidimais, pateikusių asmenų anonimiškumą yra teisėtas tikslas, galintis pateisinti Komisijos atsisakymą leisti susipažinti su visais tam tikrais dokumentais ar jų dalimis; vis dėlto šioje byloje Komisija nusprendė *in abstracto* dėl to, kad atitinkamo dokumento su pavardėmis atskleidimas gali pakenkti jos tyrimui, neįrodžiusi, kad šio dokumento atskleidimas konkrečiai ir realiai pakenktų tyrimo tikslui. Todėl šioje byloje nėra įrodyta, kad po šešerių metų nuo tyrimo nutraukimo prašomas duomenų atskleidimas būtų konkrečiai ir realiai pakenkęs minėto tyrimo tikslui.

153 Be to, kaip jau buvo konstatuota šiame sprendime, procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo nenumato tyrimuose dalyvavusių asmenų duomenų, išskyrus pareiškėją,

konfidencialaus tvarkymo. Taigi, jei Komisija paviešino nagrinėjamą protokolą nenurodydama asmenų, neleidusių atskleisti jų tapatybės, pavardžių, vadinasi, ji iš esmės manė, kad šio dokumento atskleidimui netaikoma Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio trečioje įtraukoje numatyta išimtis.

154 Šiuo klausimu Komisijos per posėdį padaryta nuoroda į 1985 m. lapkričio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Adams prieš Komisiją* (145/83, Rink. p. 3539) dėl informacijos, kuriai taikoma profesinės paslapties apsauga, konfidencialumo yra netinkama. Minėta byla buvo susijusi su informatoriumi, kuris pranešė apie savo darbdavio antikonkurencinę praktiką ir kurio tapatybės Komisija negalėjo atskleisti. Tačiau šis informatorius procedūros pradžioje Komisijos specialiai prašė neatskleisti jo tapatybės. Vis dėlto šioje byloje, kaip jau buvo nurodyta, Komisija neįrodė, kad duomenų subjektai, jiems dalyvaujant nagrinėjamame susitikime, galėjo manyti, jog jų duomenys bus tvarkomi konfidencialiai, ar kad jie Komisijos prašė neatskleisti jų tapatybės. Be to, kaip tai buvo konstatuota šio sprendimo 137 punkte, kadangi Komisija paviešino protokolą, nors ir neatskleisdama tam tikrų pavardžių, akivaizdu, kad ji manė, jog tai nėra informacija, saugoma profesinės paslapties. Galiausiai reikia priminti, kad Komisija nenurodė jokio argumento, kad įrodytų, jog neleidusių atskleisti savo tapatybės asmenų pavardžių paviešinimas galėjo pakenkti tyrimui šioje byloje.

155 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad argumentai dėl inspekcijų ir tyrimų tikslų apsaugos turi būti atmesti.

156 Todėl nereikia nagrinėti galimo aukštesnio viešojo intereso, pateisinančio nurodyto dokumento atskleidimą, buvimo.

157 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte ir 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos išimtys netaikomos viso 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokolo su visomis pavardėmis atskleidimui.

158 Todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

159 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti ieškovės išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

160 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies trečiąją pastraipą Pirmosios instancijos teismas gali nurodyti, kad į bylą įstojusi šalis turi pati padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Šioje byloje ieškovės reikalavimus palaikyti įstojusi į bylą šalis pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2004 m. kovo 18 d. Komisijos sprendimą, kuriuo atmestas ieškovės prašymas leisti susipažinti su 1996 m. spalio 11 d. susitikimo protokolu su visomis jame nurodytomis pavardėmis.**

2. **Priteisti *The Bavarian Lager Co. Ltd.* bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos.**

3. **Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas (EDAPP) padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Jaeger Tiili Czúcz

Paskelbta 2007 m. lapkričio 8 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas

E. Coulon M. Jaeger